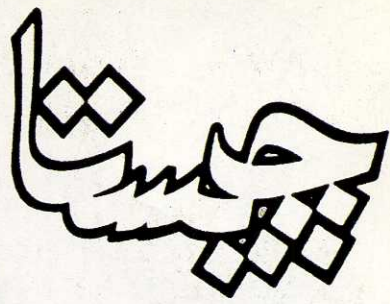

سیاسی، اجتماعی، علمی،
ادبی، هنری
ماهانه ۱۳۲ صفحه ۸۵۰۰ ریال

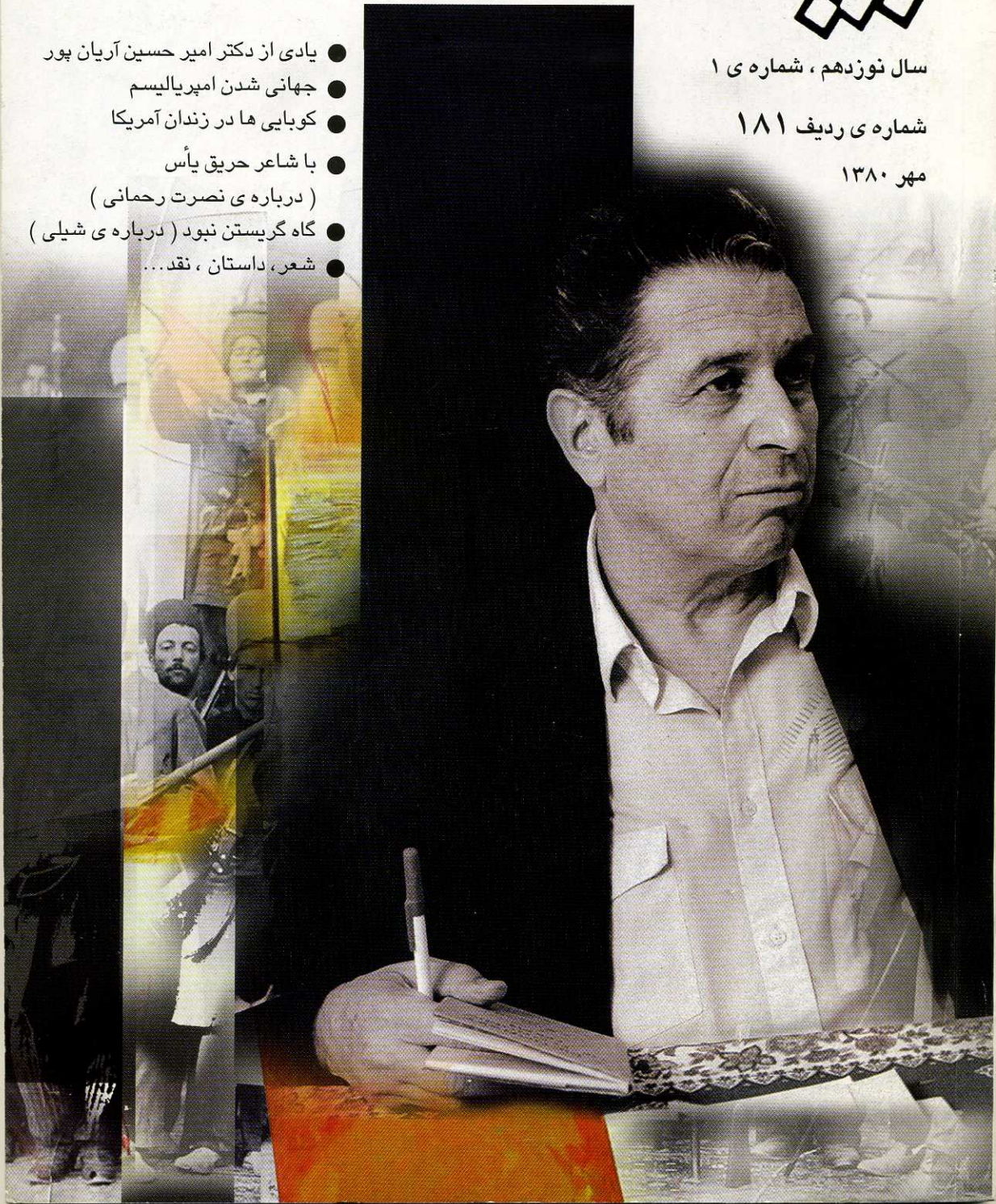

سال نوزدهم، شماره ۱

شماره ۱۸۱ ردیف

مهر ۱۳۸۰

- یادى از دكتور امير حسين آريان پور
- جهانى شدن امپرياليسم
- كوبيايى ها در زندان آمريكا
- با شاعر حريق ياس
- (درباره ي نصرت رحمانى)
- گاه گريستن نبود (درباره ي شيلي)
- شعر، داستان، نقد...

گل‌های آبی

«نیکی»

دل‌م تنگ است

شعر تازه‌ات کو؟

شعری که بر غم‌های بیهوده بخندد

شعری که شوقی آفریند.

«نیکی»!

نیکی جوان

ای آرزوی دور من،

در تو شکوفان!

ای شاعر،

ای شیدای پر شور جهان‌گرد!

از آن چه دیدی و شنیدی در سفر،

ما را خبر کن.

ما - تازه بیداران خواب‌آلود را...

«نیکی» بگو

در سرزمین‌هایی که دیدی

گل‌های آبی بیشتر بود

یا آرزوها؟

«نیکی»

بگو

آیا از آن بالای بالا

نقش زمین چون اطلس ماست؟

هر قاره، در آغوش دریاست؟

آیا میان کوه‌ها

در نور سرخ صبحگاهی

البرز پیداست؟

با آن سر سبز و سفیدش

چون پرچم ما...

«نیکی» بگو

از مردم دنیا، بگو

مهر است و یاری کارشان

یا جنگ و غوغاست؟

